

kende, at forsaavidt de af ham bebudede Endringsforslag med Nøiemelighed lade sig indpasse i Loven efter dens Siemeb — der dog, vel at mærke, ikke er at omordne Afgiften efter Forordningen af 8de Februar 1810 — og naar disse Endringsforslag kunne bibrage til en klarere og mindre tvivlsom Opfattelse end den, Forordningen af 1810 allerede har, skal han finde mig paa den Side, der vil hjælpe til at faae disse Uklarheder ud af Loven.

Ordføreren: Til hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) ganske rigtig bemærkede om den nationaloconomiske Betydning af, at Mageffikter ikke blive rammede saaledes, som de vilde være blevne efter det oprindelige Lovforslag, vil jeg blot gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Betragtning ingenlunde har været upaagtet af Udvalget. Sagen er ommeldt i Betænkningen; men da denne overhovedet er affattet paa en noget sammensluttet og concis Maade, træder det ikke meget i Dinene. Der staaer nemlig: „og da Mageffikter derhos i mange Tilfælde finder Sted under Forhold, der anbefale til en lempelig Behandling“. Herved er netop, hvad der ligger nær, tænkt paa de Tilfælde, hvori der finder uheldige Udskiftningsforhold Sted, som opfordre til at ændre paa en bedre Maade. — Med Hensyn til de Forslag, det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) stiller i Udsigt, skal jeg bemærke, at det er en Selvfølge, at jeg ikke vil gaae ind paa en Discussion om dem, før de foreligge. Jeg tør dog maaffee bemærke til det ærede Medlem, at han, som han erindrer, vel i Udvalget har antydning og omtalt disse Forslag, men at de ikke have foreligget formulerede for Udvalget, saaledes at dette altsaa ikke i den Henseende har fattet nogen Beslutning. — Da den høitærede Finantsminister ikke modsætter sig det første Forslag, og da han anbefaler det andet, haaber jeg, at der fra Thingets Side ikke vil finde nogen Modstand Sted imod disse Forslag.

Steenstrup: Det glæder mig selvfølgelig meget, at den høitærede Finantsminister vil gaae ind paa Udvalgets Forslag, og jeg vil kun

tillade mig dertil at knytte den Bemærkning, at jeg ikke kan indrømme, at det Princip, ifølge hvilket man tager Halvprocentafgift ved Kjøb og Salg af faste Eiendomme, ogsaa consequent ved Magelæg medfører den samme Stats Beregning efter begge Eiendommens fulde Værdi. Ved Halvprocentafgiftens Erklæggelse og ved Beregningen af stemplet Papir osv. er man vistnok i det Hele gaaet ud fra den Grundantænkning, at der ved Kjøb og Salg var Grund til at paalægge de Vedkommende en Afgift, fordi saadanne Handler i Almindelighed viste en vis Gyde til at kunne udrede en Afgift, men dette er ikke Tilfældet ved Magelæg. Disse fremkomme ikke af Lyst til at handle, men de ere i de fleste Tilfælde begrundede i en Nødvendighed for at bestaae; de ere ikke begrundede i den Lyst til nyt Erhverv, der, som jeg antager, er det egentlige Princip baade for Bestemmelserne om Stempletpapir og for Halvprocentafgiftens Beregning. Vel veed jeg, at det stemplede Papir ved Magelæg beregnes efter begge Eiendommens fulde Værdi, men dette er ogsaa en temmelig haard Afgift ved en saadan Veilighed.

H. M. Petersen: Jeg skal ikke undlade at takke den høitærede Minister for den Imødekommen, som iøvrigt er ham egen, hvormed han har omtalt de af mig anlydte Forslag; men jeg skal tilføie, at det ikke er muligt, ligesom det jo heller ikke er sømmeligt, at man her optræder med private Beviser, hvorimod jeg er villig til at paavise den høitærede Finantsminister en Sporteljournal fra en Rettsbejents Contoir, som udbiser, at der gjennemgaaende paa Grund af Revisionsantegninger er taget Halvprocentafgift, hvor en Vielsesattest er bleven thinglæst som Adkomst til en Eiendom for en Mand, der er bleven gift med Eiendommens Besidderinde. Dette vil, saavidt jeg skjønner, kunne paavises inden 3die Behandling, men hvis det ikke kan skee, vil det dog efter min Mening være usømmeligt at paatale Sagen her paa dette Sted.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved: